वर्णशिता f. Lautlehre RV. Pair. 14,30.

ব্যামিস adj. der Kaste nach am höchsten stehend, m. ein Brahmane R. 1.6, 17 (20 Gorn.).

वर्णास adj. von वर्ण gana तुणादि zu P. 4,2,80.

वर्णामंपान m. eine eheliche Verbindung innerhalb der eigenen Kaste, eine ebenbürtige Ehe Mark. P. 113,35.

वर्णासंसर्ग m. Vermischung der Kasten durch unebenbürtige Ehen M. 8. 172.

वर्णासंद्राह m. eine Versammlung, in der verschiedene oder alle Kasten vertreten sind, Bhan. Nätjag. 19, 81. Dagan. 1, 32. Sin. D. 364. Prati-

aulian m. 1) Vermischung —, Mischung von Farben MBB. 12,6935. Spr. 2522. an beiden Stellen zugleich in der Bed. 2). — 2) Vermischung der Kasten durch unebenbürtige Ehen M. 8,353. 10,12. BBAG. 1,41. MBB. 12,6935. Spr. 2522. BBAG. P. 1,18,45. MARK. P. 116,76.

वर्णासंकार्क (von वर्णासंकार) adj. der durch eine unebenbürtige Ehe eine Vermischung der Kasten bewirkt MBB. 12, 3215.

वर्णासंघार m. das Alphabet P. 3,2,49, Vartt. 3, Schol.

वर्णसंघात m. dass. ebend.

वर्णासमाझाय m. dass. VS. Paār. 8,1. Kathās. 7,10. Baāg. P. 7,15,53. Verz. d. B. H. No. 768. H. an. 3, 81.

वर्षेसि Unadis. 4,107. Wasser Ugeval. - Vgl. पर्णसि.

वर्णास्थान n. der bei der Aussprache eines Lautes besonders wirksame Theil des Mundes Ragn. 10,37. — Vgl. स्थान.

वर्णाङ्घा f. Schreibstift, Schreibpinsel Çabdan. im ÇKDn.

वर्णार m. 1) Maler H. an. 3,169. Med. t. 54. — 2) Sänger Taik. 3,3, 108. H. an. Med. — 3) = स्त्रीकृताजीव, स्त्रीकृतजीवन ein durch die Frau seinen Lebensunterhalt gewinnender Mann (st. dessen an actor. a mime Wilson) H. an. Med. — 4) Liebhaber (क्रामिन्) Taik.

वर्णात्मन् m. Wort (aus Lauten bestehend) Garabh. im ÇKDR.

वर्णाधिप m. ein einer Kaste als Regent vorstehender Planet Gsotist. im CKDa.

वर्गान्यत n. Wechsel der Gesichtsfarbe Sin. D. 167.

वर्णापित adj. der seiner Kaste verlustig gegangen ist M. 10,57.

वर्षार्क m. Phaseolus Mungo Lin. Ridan. im ÇKDR.

वर्णाशा f. N. pr. eines Flusses VP. 184, N. 62. — Vgl. पर्णाशा.

वर्णाश्रमवत् (von वर्ण + श्राश्रम) adj. den Kasten und den vier Lebensstadien eines Brahmanen angehörend (eine Person) Bule. P. 5, 19, 10. 11, 18, 47.

वर्षाम्मिन् adj. dass. Baig. P. 7,4,15.

वर्षा (nicht n.) Gold Uégval. zu Unt Dis. 4,123.

वर्षिक m. Schreiber H. 484 sehlerhaste v. l. sür वार्षिक. — एक॰ einartig von एक + वर्ष MBH. 3,11298; vgl. माल ं. — वर्षिका s. u. वर्षाका. विश्वित् (von वर्षा) 1) adj. sm Ende eines comp. P. 5, 2, 132. a) das Aussehen von — habend: कुमिरा देववर्षिना R. 2, 92, 28. — b) zu der Kaste der — gehörig: ब्राह्मण ॰ P. 5, 2, 132, Sch. इपष्ठ ं ein Brahmane Kam. Nitis. 2, 19. — 2) m. a) eine zu einer der vier Kasten gehörige Person Jián. 2, 83. Spr. 303. Kam. Nitis. 2, 33. — b) ein Brahmane im er-

sten Lebensstadium, ein Brahmakarin P. 5, 2, 134. AK. 2, 7, 42. H. 808. an. 2, 284. Med. n. 125. Halaj. 2, 239. Ragh. 5, 19. Kumaras. 5, 52. 65. Kathas. 24, 91. Çark. zu Brh. År. Up. S. 257. — c) pl. Bez. einer best. Secte Hall in der Einl. zu Vasavad. S. 53. — d) Maler H. an. Med. e) Schreiber diess. — f) vielleicht eine best. Pflanze: पलाशशर्वाणिनाम् (= लेखनानाम् Nilak.) MBH. 12, 2652. in der Verbindung सर्व adj. (पूप. 14, 2630 erklärt Nilak. वर्णिन् durch पलाशकाञ्चप. — 3) f. Weib H. 504. Halaj. 2, 326. eine Frau aus hoher Kaste Vages. 7,70. — Vgl. विवर्णिन्, वरवर्णिन्.

वर्णिलें adj. von वर्ण gaņa पिच्हादि zu P. 5,2,100.

वर्षाभू (वर्षा 4 1. भू) sich zu einem articulirten Laute gestalten : (वायु:, वर्णाभिवन् R.V. Paāt. 13,4. Schol. zu VS. Paāt. 1, 9.

र्वेषी प्रभेगाः. 3,38. m. 1) N. pr. eines Flusses und des daran angrenzenden Gebietes Ućóval. P. 4,2,103. gaṇa सुवास्त्राद् zu 77. gaṇa काट्याद् zu 133. gaṇa सिन्धादि zu 3,93. Vgl. वार्षाव. — 2) die Sonne Uṇàniva. im Samussiptas. nach ÇKDa.

वर्षाश्चरी f. N. pr. einer Göttin Verz. d. Oxf. H. 105, b, 14.

वर्णीदक n. farbiges Wasser RAGH. 16,70.

1. वบุมี (von वर्षा) 1) adj. der Farbe zuträglich, Farbe verleihend Suçs. 1,155,10. 184,16. 190,12. 2,352,16. — 2) n. = वर्षा Saffran H. 644, Schol.

2. वर्षार्य (von वर्षाप्) adj. zu beschreiben, zu schildern, was beschrieben —, geschildert wird Sah. D. 426. Verz. d. Oxí. H. 210,b,4 v. u. 211, a,8 und 2 v. u. वर्ण्यसम und स्रवर्ण्यसम m. (sc. प्रतिष्ध) Bez. zweier Arten sophistischer Einwendungen NJâjas. 5,1,1.4. Sarvadarganas. 114,10.

वर्त्, वैर्तिते Naigh. 2, 14 (ग्रातिकर्मन्). Dhatup. 18, 19 (वर्तने). ववृते P. 7,4,66, Schol. वावृतै, ववृत्रन्; वर्तियाम् MBs. 5,4534. वर्तिषीष्ट P. 7. 2, 59, Schol. वर्तिष्यते und वर्त्स्पति, म्रवर्तिष्यत und म्रवर्त्स्पत् P. 1,3. 92. 7,2,59. Vop. 8,121. Aus metrischen Rücksichten erscheint das act. auch in anderen Formen; in der ältesten Sprache zu belegen: (সূন্) ব-र्त्ति, (ब्रा) वर्त, (ब्रा) ब्रवर्त्, वर्वर्त, वावृतुम्, ववृत्युम्, (समा) ववर्त्ति, ब्रवृतत् ÇAT. BR. 14,1,4,10. वर्तित्म्; वर्तिवा Schol. zu P. 1,2,18. 26. वृत्ते (s. bes.). 1) sich drehen, rollen; sich rollend u. s. w. hinbewegen: मुबद्रधा वर्तते यन्ति नाम् १.४. १,183,2. (र्थः) य इषा वर्तते सक् ४,5,34. चक्र वर्त-मानम् 4,28,2. 5,30,8. 40,6. AV. 5,14,5. 10,8,7. Litj. 1,2,20. 5,5,13. КиAND. Up. 4,16,3. Würfel RV. 10,27,19. ते म्रव्यत्रन्नामेनातयः 8,81. 14. Çат. Br. 1, 6, 3, 9. क्स्तवर्त (absol.) वर्तयति Р. 3, 4, 39. Внатт. 15. 37. पूर्ववहर्तता र वि: Måsk. P. 16, 73. तिर्पगूर्धमधश्चेव शक्तिस्ते शैल व-र्तितुम् R. 5,7,8. म्रमूर्णि यानि जीतस्य वावृतुः AV. 5,19,13. verlaufen (von der Zeit): त्रेताप्गसम: काला वर्तत Buic. P. 5,17,12. — 2) vor sich gehen, einen Verlauf nehmen, von Statten gehen: उदिते उन्दिते चैत्र सम-याध्यषिते तथा । सर्वथा वर्तते यज्ञः M. 2,+5. पित्मेधाश्य केषांचिद्वर्तत्त МВн. 11,794. श्रीप्रसंस्कारात्परा ववृतिरे क्रिया: Ragn. ed. Calc. 12,56. R. 1,11,14. दमयह्याः पणः साध् वर्तताम् мвн. 3,2299. तता युद्धमवर्तत 5,7164. BHATT. 2,37. यावरेतहर्तते Ver. in LA. (III) 9, 12. 16, 8. 21, 11. न च तहर्तते तथा Spr. 3801. एकाङ्गेनापि विकलमेतत्साधु न वर्तते Klm. Мы. 4,2. उपस्थाने वर्तमाने मनारमे мвн. 3,1889. तस्मिस्तथा वर्तमाने दारुषो जनसंत्रपे 2550. mit einem instr. in einer bestimmten Weise erfolgen, - sich verhalten, - auftreten: (पाँदेः) एतैष्टक्न्दांसि वर्तने सर्वाएय-